

[Niels Anker Kofoed]

nu, så risikerer vi, at det bliver Institutet for Fremtidsskærings prognose, at vi mister omkring 40.000 arbejdspladser inden 1990. Vi mister også en nettovalutaindtjening på 12 mia kr. Det er de perspektiver, et flertal i folketinget skal tage hensyn til.

Jeg tror, at alle er klar over problemerne. Alle har måske også i sigte, hvordan man skal løse dem. Men spørgsmålet er, om man har viljen, og jeg har en fornemmelse af, at regeringen måske har viljen, men jeg tvivler desværre på, om den har evnen. Jeg håber, at denne spådom vil blive gjort til skamme.

Det er i hvert fald mit håb, at når disse forslag nu kommer til behandling i landbrugs- og fiskeriudvalget, kan folketingets flertal formulere en politik, som kan give landbruget i hvert fald et håb om, at det kan køre den rigtige vej. Det må være håbet for de kommende forhandlinger, uanset at vi gerne ville have regeringen med, og regeringen er velkommen til at deltage.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende beslutningsforslag nr. B 36 (om forbedrede vilkår for landbruget), hr. Ole Vig Jensen, har ordet.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg synes, vi har kunnet glæde os over en ganske konstruktiv debat om landbrugets forhold i dag. Vi har ganske vist oplevet de små partipolitiske udfald, som vel er en sædvanlig følge af de partipolitiske aggressioner, som nu engang trives her i denne sal, men ser vi bort fra det, mener jeg, at der har været udtrykt ganske megen velvilje over for en løsning af landbrugets problemer. Og det er en velvilje, som rækker længere end den, tror jeg, man møder i skrift og i tale eller i valgkamp, for dér er der sagt meget positivt om landbrugets problemer. Men det forholder sig altid anderledes, når det bliver sagt fra denne talerstol. Jeg forudser, at det skulle være muligt forhåbentlig meget hurtigt at samle et bredt flertal omkring en landbrugs-løsning.

Jeg skal på det radikale venstres vegne takke for den meget velvillige modtagelse, vores forslag til en langsigtet og sammenhængende landbrugspolitik har fået; jeg synes, det er en overordentlig positiv modtagel-

se. Jeg skal afholde mig fra kommentarer til de øvrige beslutningsforslag; det er jo gjort af mit partis anden ordfører.

Jeg takker landbrugsministeren for den indstilling, regeringen har til en række af vore forslag. Det gælder i første omgang på gældsafløsningsområdet, hvor regeringen er indstillet på at tage en drøftelse om udformningen af en særlig landbrugsspecifik indeks, som bygger på ikke blot landbrugets priser, men også omkostningerne i landbrugserhvervet. Det tilfredsstiller meget langt det radikale venstres ønsker. Men før vi har set, hvordan sammensætningen af indeksen bliver, kan vi naturligvis ikke give et fuldstændigt tilsagn.

Vi tror, at indekslæneordningen er et tilbud, som landbruget kan have glæde af. Og jeg minder om, at der aldrig har været tale om, som nogle ofte giver udtryk for det, at indekslæneordningen skulle være den eneste mulighed for den gruppe af landmænd, der er i klemme. Sandheden er, at de traditionelle lån stadig eksisterer og allerede findes i disse landbrugsejendomme, sådan at det vil blive en kombination af flere belåningsformer og derfor også vil blive brugbart for landbrugserhvervet efter vores opfattelse.

Jeg er også tilfreds med den holdning, regeringen gav udtryk for over for vores tanker om en jordbank og over for muligheden for at lancere tanken om ideelle anparter i landbruget. Vi er enige med regeringen i, at der knytter sig betydelige problemer til at få udformet det i praksis. Derfor er vi helt på det rene med, at der må foregå et mere grundlæggende udvalgsarbejde omkring den sag – jeg behøver ikke føje til: et hurtigt udvalgsarbejde, for jeg hørte landbrugsministeren sige: »med henblik på at kunne fremsætte forslag i næste folketingssamling«. Det er den del af vort forslag, som bygger på det langsigtede, og derfor mener vi ikke, det er afgørende, om der skulle gå nogle få måneder mere, før det føres ud i praksis. Den reelle virkning af denne del af forslaget vil jo først vise sig på lidt længere sigt. Vi er tilfredse med den modtagelse, også den del af vort forslag har fået.

Og så hæfter jeg mig ved, at regeringen er klar til at udvide rammerne for gældssaneringsordningen. Jeg er indstillet på, at man i forbindelse med frivillige akkordordninger kan forvente, at staten et stykke af vejen vil